

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414201158
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5414201158.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s. so sídlom v Bratislave, Košická 56, IČO: 35 838 825, zastúpeného: HMG & PARTNERS, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 12, IČO: 35 885 459, proti odporcovi: V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. J., H. M. XXX/XX, v konaní o zaplatenie 2.435,65 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.873,72 eur s 11%-ným úrokom ročne od 22.12.2010 do zaplatenia zo sumy 900,52 eur a 9%-ným úrokom z omeškania ročne od 22.12.2010 do zaplatenia zo sumy 1.680,72 eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

III. Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 48,70 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 88,66 eur, ktoré je povinný zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.03.2014, navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu žiadal, aby bol odporca zaviazaný zaplatiť mu sumu vo výške 2.435,65 eur, riadny úrok vo výške 11% p.a. z istiny 2.400,34 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% p.a. z istiny 2.400,34 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, ako aj, aby mu nahradil trovy konania.

Návrh odôvodnil tým, že predmetná pohľadávka bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 postúpená spoločnosťou R. sporiteľňa, a.. na spoločnosť GENERAL FACTORING, a.s. Postúpenie pohľadávky bolo odporcovi oznámené listom "Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov" zo dňa 28.12.2010. Navrhovateľ splnomocnil zastupovaním vo všetkých právnych úkonoch súvisiacich s uplatnením a vymáhaním pohľadávok aj voči odporcovi advokátsku kanceláriu HMG & PARTNERS, s.r.o. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili dňa 26.05.2006 Zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXX (ďalej v texte len "Zmluva o úvere"), na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 1.659,70 eur, pri úrokovej sadzbe 11% p.a. Odporca sa zaviazal poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vždy k 20. dňu toho ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami na termín 20.06.2006 a konečná splatnosť úveru na termín 20.05.2011. Odporca bol povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v základných podmienkach zmluvy, pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. Podmienky čerpania úveru, spôsob, výška, termíny splácania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení

a ďalšie náležitosti boli dojednané v Zmluve o úvere. Odporca svoj záväzok mu vyplývajúci zo Zmluvy o úvere neplnil a poskytnutý úver nesplnil ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti, t.j. 20.05.2011. Podľa vyčíslenia pohľadávky poskytnutého právnym predchodcom navrhovateľa ku dňu 21.12.2010 bol celkový zostatok v sume 2.777,79 eur pozostávajúci z istiny 2.400,34 eur a úrokov z omeškania v sume 377,45 eur. Po postúpení predmetnej pohľadávky zo R.. na súčasného navrhovateľa došlo k čiastočnej úhrade záväzku vzniknutého na základe Zmluvy vo výške 342,14 eur a to dňa 14.10.2013-171,07 eur, 12.11.2013 - 171,07 eur. O platby pripísané na účet navrhovateľa po postúpení pohľadávky vo výške 342,14 eur bol znížený nárok navrhovateľa v časti nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 377,45 eur vyčíslených právnym predchodcom navrhovateľa o sumu 342,14 eur na sumu 35,31 eur. Nárok navrhovateľa uplatnený týmto návrhom sa tak upravil na sumu 2.435,65 eur z toho istina po splatnosti vo výške 2.400,34 eur, nezaplatené úroky z omeškania vo výške 35,31 eur. Navrhovateľ ďalej úročí istinu riadnym úrokom dohodnutým v zmluve a zákonným úrokom z omeškania. Pohľadávka navrhovateľa nebola ku dňu podania tohto návrhu uhradená, preto navrhovateľ pristúpil k vymáhaniu pohľadávky prostredníctvom súdu.

Vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 26.06.2014 navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu uviedol, že uplatnená pohľadávka, ktorá k jej postúpeniu t.j. 21.12.2010 predstavovala výšku 2.777,79 EUR pozostávala z nasledujúcich častí: úroky z omeškania vo výške 377,45 EUR, istina po splatnosti vo výške 2.400,34 EUR. Z výpisov z úveru, ktoré v prílohe tohto podania zasiela, vyplýva, že odporca vyčerpал úver vo výške 1.659,69 EUR (50.000 SK) dňa 26.05.2006. Prvú úhradu odporca realizoval dňa 26.05.2006 vo výške 33,19 EUR (1.000 SK), išlo o úhradu za poplatok za poskytnutie úveru v zmysle čl. I Zmluvy o úvere. Poslednú úhradu odporca uskutočnil dňa 20.05.2007 vo výške 0,003 EUR (0,10 SK). Odporca spolu uskutočnil 21 úhrad v celkovej výške 452,40 EUR (13.629,10 SK). Z predložených výpisov vyplýva, že odporca sa po prvý krát dostal do omeškania s platením splátok úveru 21.08.2006 (t.j. z dôvodu neuhradenia splátky v dohodnutej výške k 20.08.2006), čím už od tohto dátumu vznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania (v súvislosti s ustanovením čl. 7.4.4. Všeobecných obchodných podmienok). Uplatňovaný úrok z omeškania vo výške 377,45 EUR je účtovaný od 21.08.2006 do 21.12.2010 (t.j. deň postúpenia pohľadávky) z nezaplatených splátok v stanovenej percentuálnej výške, ktorú navrhovateľ oznámil odporcovi zverejnením na svojej webovej stránke, ako aj vo svojich obchodných priestoroch. Od začiatku zmluvného vzťahu do 14.01.2009 bol úrok z omeškania počítaný vo výške 26,40 % ročne. Od 15.01.2009 bol tento úrok upravený na sadzbu vo výške 8% ročne. Presné sumy uplatnených úrokov za jednotlivé obdobia vyplývajú z predložených výpisov z účtu odporcu. Výška úrokov z omeškania je stanovená v čl. 7.4.4. Všeobecných obchodných podmienok. Má za to, že predmetná úprava úrokov z omeškania korešponduje s bankovou obchodnou praxou, je dôvodná, pretože sadzba úrokov ako aj úrokov z omeškania sa môže počas zmluvného vzťahu meniť. Banka preto aktuálne úrokové sadzby oznamuje dlžníkom zverejnením na svojej webovej stránke a vo svojich obchodných priestoroch. Odporca bol pri podpise zmluvy s touto skutočnosťou ako aj s výškou úrokovej sadzby oboznámený. Vzhľadom na čiastočné úhrady po postúpení pohľadávky, ktoré sú uvedené v návrhu na vydanie platobného rozkazu bol úrok z omeškania znížený na sumu (uplatňovanú návrhom) vo výške 35,31 eur. Pokiaľ ide o údaj o počte dní omeškania uvedený v prílohe č. 1 Zmluvy o úvere, ten sa odvíja práve od začiatku omeškania s vyššie uvedenou splátkou splatnou k 20.08.2006, pričom koncom omeškania je deň postúpenia pohľadávky 21.12.2010. V rámci istiny po splatnosti vo výške 2.400,34 eur sú obsiahnuté riadne úroky vo výške 990,80 eur (do dňa 21.12.2010) a poplatky v sume 166,95 eur. Čistá istina úveru (bez úrokov a poplatkov) je vo výške 1.242,59 eur. Riadne úroky vo výške 3.026,71 eur sú úrokmi od začiatku úverového vzťahu, t.j. od mája 2006 do 21.12.2010 (deň postúpenia pohľadávky), počítané v zmluvne dohodnutej úrokovej sadzbe vo výške 11% ročne (čl. I. Zmluvy o úvere - Základné podmienky). Riadne úroky boli účtované mesačne vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca v súlade s čl. I. Zmluvy. Sumy účtovaných mesačných úrokov vyplývajú z predložených výpisov z účtu. Poplatky vo výške 166,95 eur predstavujú nasledujúce poplatky: poplatky za vedenie účtu, resp. správu úveru: od mája 2006 do júna 2006 vo výške 50,- Sk (mesačne t.j. 2 krát 50,- Sk = 100,- Sk = 3,32 eur., od júla 2006 do decembra 2008 vo výške 60,- Sk mesačne, t.j. 30 krát 60,- Sk = 1.800 Sk = 59,75 eur, od januára 2009 do septembra 2010 vo výške 1,99 eur mesačne, t.j. 21 krát 1,99 eur = 41,79 eur, od októbra 2010 do decembra 2010 vo výške 2,99 eur mesačne, t.j. 3 krát 2,99 eur = 8,97 eur. spolu poplatky za vedenie účtu v sume 113,83 eur, poplatky za upomienky: poplatok za zaslanie I. upomienky v sume 200,- Sk a to dňa 12.04.2007, 14.06.2007, t.j. 2 krát 200,- Sk = 400,- Sk = 13,28 eur, poplatok za zaslanie II. upomienky v sume 500,- Sk a to dňa 12.07.2007, t.j. 500,- Sk = 16,60 eur, poplatok za zaslanie III. upomienky v sume 700 SK a to 31.07.2007, t.j. 700 SK = 23,24 EUR. Poplatky za upomienky

boli účtované podľa sadzobníka poplatkov SLSP, a.s. platného ku dňu uskutočnenia spoplatňovaného úkonu. Spolu poplatky za upomienky v sume 53,12 EUR Navrhovateľ nesúhlasí s názorom súdu o aplikácii ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch (ďalej tiež ako "Zákon o ochrane spotrebiteľa"), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.05.2014, t.j. pred začatím súdneho konania (žaloba súdu doručená dňa 20.03.2014). Dôvodom prečo s aplikáciou tohto ustanovenia nesúhlasí je skutočnosť, že takýmto postupom súdu dochádza k porušeniu zásady zákazu retroaktivity, ktorá je zároveň jednou zo základných črt právneho štátu. Zároveň poukazuje na znenie § 29b Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý predstavuje prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. mája 2014, ustanovuje, a ktorý ustanovuje: "Ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b) a ods. 2 až 4 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014. "Toto ustanovenie možno považovať za zakotvenie nepravnej retroaktivity vo vzťahu k taxatívne vymenovaným ustanoveniam. Medzi týmito ustanoveniami sa však § 5b nenachádza. Z uvedeného potom vyplýva, že spôsob prechodnej aplikácie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa nie je vôbec upravený. V tejto súvislosti považuje za nevyhnutné opätovne poukázať na skutočnosť, že k imanentným znakom právneho štátu neodmysliteľne patrí aj požiadavka „princípu právnej istoty" a ochrany dôvery občanov v právny poriadok, súčasťou čoho je i zákaz spätného (retroaktívneho) pôsobenia právnych predpisov. V podmienkach demokratického štátu, kde vládnu zákony a nie subjektívne predstavy ľudí a z požiadavky právnej istoty jednoznačne vyplýva záver, že právny predpis, resp. jeho ustanovenia pôsobia iba do budúcnosti a nie do minulosti. V prípade ich spätného pôsobenia by sa vážne narušila požiadavka na ich bezrozpornosť, ďalej na všeobecnú prístupnosť (poznateľnosť), čím by nevyhnutne dochádzalo k situácii, že ten, kto postupuje podľa práva, by nemal žiadnu možnosť zoznámiť sa s obsahom budúcej právnej normy, ktorá by napríklad jeho konanie podľa platného práva v minulosti vyhlásila za protiprávne, resp. za právne neúčinne. To by teda znamenalo, že jednotlivé subjekty práva by nemali istotu, či ich konanie podľa platného a účinného práva v dobe, kedy došlo k nemu, nebude neskoršie (po prijatí nového právneho predpisu) ex tunc posudzované ako protiprávne alebo právne neúčinné, s vylúčením ochrany nimi riadne nadobudnutých práv v minulosti (v súlade s platnou a účinnou právnou úpravou). Vzhľadom na to, že Zákonom č. 102/2014 Z. z. bol s účinnosťou od 1. mája 2014 zmenený a doplnený zákon č. 250/2007 Z. z., pričom prechodné ustanovenia (§ 29b) upravili len niektoré špecifické právne inštitúty, ale neriešili aplikáciu zákona č. 250/2007 Z. z. ako celku je potrebné na aplikáciu §5b použiť všeobecné pravidlo, ktoré vyplýva z vyššie uvedeného princípu právnej istoty. Toto všeobecne platné pravidlo pri zmene právneho predpisu, resp. zrušení právneho predpisu a nahradení ho novým právnym predpisom určuje, že právne vzťahy, ktoré vznikli za platnosti a účinnosti skoršieho právneho predpisu, sa v čase platnosti a účinnosti neskoršieho právneho predpisu naďalej spravujú právnym predpisom za účinnosti ktorého vznikli, ak neskorší právny predpis neustanovuje inak (uvedení názor vyplýva aj z Rozsudku NS SR č. 5 SŽ/20/2010 zo dňa 10.03.2011). V zmysle uvedeného navrhovateľ trvá na podanom návrhu v celom rozsahu a v žiadnom prípade nesúhlasí, aby Okresný súd Martin v konaní začatom pred účinnosťou zákona č. 102/2014 Z. z., prihliadal na premlčanie bez toho, aby námietku premlčania vzniesol sám odporca. Ak by však súd aj napriek uvedenému pristúpil k retroaktívnej aplikácii predmetného ustanovenia uvádza, že pohľadávka nie je premlčaná ani len čiastočne. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že dňa 03.10.2013 odporca uzavrel s navrhovateľom splátkový kalendár, ktorým zároveň podľa článku III bod 2 splátkového kalendára uznal svoj dlh, čím došlo v zmysle § 110 Občianskeho zákonníka, resp. v zmysle § 407 obchodného zákonníka k prerušeniu plynutia premlčacej doby. Spoločnosť platí sa oplatí, s.r.o., ktorá s dlžníkom predmetný splátkový kalendár uzavrela, konala za navrhovateľa na základe plnej moci zo dňa 01.01.2011.

Odporca sa k žalobnému návrhu písomne nevyjadril a nedostavil sa na žiadne z pojednávaní, ktoré súd nariadil na pojednanie veci a na ktoré bol riadne a v dostatočnom predstihu predvolaný (predvolanie na pojednanie určené na deň 08.09.2014 prevzal dňa 18.08.2014, predvolanie na pojednanie určené na 01.10.2014 prevzal dňa 23.09.2014, keď od 12.09.2014 bolo uložené na pošte). Súd vo veci vykonal dokazovanie a následne rozhodol na pojednávaní dňa 01.10.2014, ktoré vykonal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho zástupcu, ktorí s takýmto postupom súdu vyslovili predchádzajúci súhlas (č.l. 118 spisu), ako aj v neprítomnosti odporcu, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil a nežiadal o odročenie pojednávania.

Dokazovanie súd vykonal listinami, ktoré do spisu predložil navrhovateľ spolu so žalobným návrhom (listiny na č.l. 5 až 26 spisu), ako aj s vyjadrením zo dňa 25.06.2014 (listiny na č.l. 54 až 110 spisu).

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

Dňa 26.05.2006 Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX s poukazom na ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebného úveru vo výške 50.000,-Sk, ktorý sa odporca zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 1.141,- Sk, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.06.2006 s tým, že konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.05.2011. V zmluve bola dohodnutá premenlivá úroková sadzba, v deň uzatvorenia zmluvy vo výške 11% a poplatok za správu úveru vo výške 50,- Sk mesačne. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (6,78%), periodicita a splatnosť splátok (mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci), spôsob splácania: inkasným spôsobom z inkasného účtu odporcu.

Už zo samotného druhu úveru (spotrebný) vyplýva, že daná úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. R. uzavierala a plnila zmluvu v pozícii dodávateľa a odporca zmluvu uzavieral a plnil ako spotrebiteľ (fyzická osoba nepodnikateľ), na čo možno usudzovať z jeho označenia v zmluve (meno, priezvisko, adresa trvalého pobytu, rodné číslo, občiansky preukaz). Uvedený zákon vyžadoval, aby v zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov, s tým, že v prípade jej absencie by bol úver bezúročný a bez poplatkov. Ako už bolo uvedené, v zmluve sa údaj o RPNM nachádza.

V čl. II bod 3 zmluvy je uvedené, že súčasťami úverovej zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 01.08.2002 (ďalej len ako "VOP"), Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 01.02.2006, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje.

Z výpisu transakcií k uvedenému úveru (č.l. 54 až 67 spisu) je zrejmé, že k čerpaniu úveru došlo jednorázovo a bezhotovostne tak, ako to bolo dohodnuté v základných podmienkach zmluvy, a to v máji 2006 na v zmluve uvedený účet odporcu č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Odporca spočiatku uhrádzal splátky úveru, aj keď s omeškaním, avšak po 20.05.2007 (ani rok po poskytnutí úveru) úver splácať prestal. Spolu zaplatil sumu 12.629,10 Sk, čo zodpovedá cca 11 splátkam úveru. Súčasne pri poskytnutí úveru zaplatil poplatok za poskytnutie úveru vo výške 1.000,- Sk, t.j. spolu všetky úhrady predstavujú 13.629,10 Sk, čo korešponduje s tvrdením navrhovateľa (č.l. 47 spisu). Z vykonaného dokazovania nevyplýva skutočnosť, či v dôsledku nesplácania úveru Slovenská sporiteľňa, a.s. úver predčasne zosplatnila, prípadne, či od zmluvy neodstúpila alebo ju nevypovedala.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 R. pohľadávku z úverovej zmluvy uzavretej s odporcom postúpila na navrhovateľa (č.l. 9 až 26 spisu), ktorú skutočnosť R. oznámila odporcovi listom zo dňa 28.12.2010, ktorý bol dňa 04.02.2011 odporcovi odoslaný poštovou zásielkou do vlastných rúk (č.l. 7 a 8 spisu). Uvedený list odporca neprevzal a zásielka bola vrátená navrhovateľovi. Podľa čl. 10, bod 10.3 VOP pri doručovaní písomnosti v poštovom styku sa zásielka považuje za doručенú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo sa zásielka vráti ako nedoručená (č.l. 98 spisu). Skutočnosťou postúpenia pohľadávky je daná aktívna legitimácia navrhovateľa v spore.

Navrhovateľ dňa 01.01.2011 splnomocnil spoločnosť J. o.i. na mimosúdne vymáhanie pohľadávok, zasielanie upomienok, výziev na úhradu a akékoľvek obdobných písomností dlžníkom, odstupovanie od zmlúv, na základe ktorých pohľadávky vznikli alebo ich vypovedanie alebo vyvolanie predčasnej splatnosti pohľadávok a tak ďalej (č.l. 52 spisu).

Dňa 06.10.2013 odporca podpísal predtlačенú písomnosť nazvanú ako "Uznanie a Dohoda o úhrade záväzku formou splátkového kalendára", ktorá mu bola zrejme zaslaná poštou (na čo súd usudzuje z

poslednej vety písomnosti, v ktorej je uvedené: "po podpísaní žiadame obratom zaslať na adresu: J. s.r.o., F. XX, XXX XX Bratislava"). Spoločnosť J.. danú písomnosť podpisovala za navrhovateľa (k čomu ju oprávňovalo vyššie citované splnomocnenie) a urobila tak 27.09.2013. V písomnosti je uvedené, že odporca uznáva svoj záväzok zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX s pôvodným veriteľom R. a.s. vyčíslený k 26.09.2013 v sume 4.081,56 eur. Ďalej je v nej uvedené, že odporca sa zaväzuje uhradiť tento svoj záväzok podľa predchádzajúceho článku voči veriteľovi pravidelnými mesačnými splátkami v období 24 mesiacov vždy najneskôr k 10-dňu v mesiaci vo výške 171,07 eur, pričom prvá splátka bude pripísaná na účet najneskôr do 10.10.2013 stým, že v prípade omeškania dlžník stratí výhodu splátok. Taktiež je v písomnosti uvedené, že dlžník svojim podpisom uznáva svoj dlh čo do dôvodu a výšky a ďalej výslovne prehlasuje, že dlh v čase vystavenia tohto uznania existoval a v prípade ak vo vzťahu k uznanému dlhu alebo jeho časti alebo príslušenstva uplynula premlčacia doba (3 roky) v zmysle platných právnych predpisov v čase uznania záväzku, dlžník o tomto premlčaní vie a tento dlh spolu s príslušenstvom sa veriteľovi zaväzuje zaplatiť v celom rozsahu.

Z obsahu žalobného návrhu vyplýva, že odporca splátku dohodnutú vo vyššie uvedenej dohode v sume 171,07 eur navrhovateľovi zaplatil dňa 14.10.2013 a 12.11.2013. Túto sumu, spolu vo výške 342,17 eur, navrhovateľ započítal na úroky z omeškania, vyčíslené ku dňu 21.12.2010 (deň uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky medzi R.. a navrhovateľom) na sumu 377,45 eur, na základe čoho si žalobou uplatňoval zostatok týchto úrokov v sume 35,31 eur (377,45 -342,17).

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter danej úverovej zmluvy, s poukazom na ust. §5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, súd aj bez návrhu skúmal nemožnosť uplatnenia práva, oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Uvedené ustanovenie súd aplikoval z dôvodu, že aj keď citované ustanovenie vstúpilo do účinnosti až 01.05.2014, t.j. po podaní žalobného návrhu (20.03.2014), keďže ide o predpis procesnoprávnej povahy, vo vzťahu ktorému uvedený zákon nevymedzil v prechodných ustanoveniach iný režim jeho účinnosti, nemohol súd postupovať inak.

Z dôvodu hospodárnosti konania sa súd ako prvou zaoberal otázkou premlčania nároku, pričom dospel k záveru, že nárok premlčaný nie je. Ako už bolo uvedené, z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by nastala nejaká právna skutočnosť alebo bol vykonaný právny úkon, na základe ktorých by sa stal úver splatným predčasne, t.j. inak než ako bola splatnosť dohodnutá v zmluve. V zmluve bola dohodnuté splatenie úveru v mesačných splátkach, splatných od 20.06.2006 do 20.05.2011. Ako už bolo uvedené odporca uhradil prvých 11 splátok úveru. Ostalo tak nezaplatených 49 splátok, a to počnúc 12. splátkou a končiac 60. splátkou. Žalobný návrh bol na súd doručený dňa 20.03.2014, trojročná premlčacia doba (ktorú je aj podľa názoru navrhovateľa na mieste použiť - vid' jeho vyjadrenie na č.l. 47 spisu) tak uplynula vo vzťahu k splátkam splatným pred 20.03.2011 a neuplynula vo vzťahu ku splátke splatnej dňa 20.03.2011, 20.04.2011 a 20.05.2011. Odporca však dňa 06.10.2013 podpísal uznanie dlhu, a to čo do dôvodu i výšky. Súčasne prehlásil, že vie o premlčaní uznávaného dlhu. Toto uznanie súd akceptoval, keďže ako už bolo uvedené, odporcovi bolo zasielané poštou a ak ho aj vopred navrhovateľ pripravil, odporcu nezastihol nepripraveného, odporca nemohol byť k podpísaniu navrhovateľom (resp. ním splnomocnenou osobou) k podpisu nútený, ani uvedený do omylu. Odporca si mohol písomnosť prečítať a následne sa rozhodnúť, či ju podpíše a odošle naspäť alebo nie. Takýto prejav vôle odporcu podľa názoru súdu netrpí vadami a postup navrhovateľa nemá povahu nekalej obchodnej praktiky.

Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len ako "OZ") ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 110 ods. 2 OZ rovnaká premlčacia doba platí aj pre jednotlivé splátky, na ktoré bolo plnenie v rozhodnutí alebo v uznaní práva rozložené; premlčacia doba sa pri jednotlivých splátkach začína odo

dňa ich zročnosti. Ak sa nesplnením niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť desaťročná premlčacia doba od zročnosti nesplnenej splátky.

V danom prípade odporca dňa 06.10.2013 uznal sčasti premlčaný dlh, na základe čoho začala plynúť nová, 10 ročná, premlčacia lehota, a od 10.12.2013. Uznaný dlh sa totiž odporca zaviazal zaplatiť v mesačných splátkach splatných vždy k 10. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok. Splátky splatné 10.10.2013 a 10.11.2013 odporca zaplatil. Nezaplatil však splátku splatnú dňa 10.12.2013, v dôsledku čoho sa stal v tento deň splatným celý uznaný dlh.

Podľa § 110 ods. 3 OZ úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

V prejednávanej veci to znamená, že úroky, ktorých splatnosť nastala do uznania (06.10.2013) sa premlčujú v desaťročnej lehote a úroky, ktorých splatnosť nastala po uznaní sa premlčujú v trojročnej lehote.

Zhrnúc doteraz uvedené súd dospel k záveru, že uplatnené nároky pozostávajúce z tzv. čistej istiny, zmluvných úrokov a poplatkov, premlčané nie sú. Následne sa preto súd zaoberal ich dôvodnosťou.

Z priebehu splácania úveru je zrejmé, že odporca zaplatil len niečo viac ako 11 splátok úveru, keď uhradil spolu 13.629,10 Sk (z toho 1.000,- Sk pri poskytnutí úveru ako poplatok). Suma 12.629,10 Sk predstavuje v prepočte na euro 419,21 eur. Odporcovi bol poskytnutý úver 1.659,70 eur. Navrhovateľ si uplatňuje titulom zostatku tzv. čistej istiny sumu 1.242,59 eur, z čoho vyplýva, že úhrady v celkovej sume 419,21 eur boli takmer všetky započítané na úhradu istiny, keďže rozdiel medzi sumou 1.659,70 eur a 1.242,59 eur je 417,11 eur.

Na rozdiel od navrhovateľa, súd úhrady odporcu, ktoré boli vykonané v roku 2013 v sume 342,17 eur započítal na úhradu istiny a nie úrokov z omeškania tak, ako to urobil navrhovateľ. Súd postupoval podľa ust. § 566 ods. 2 OZ (ktoré je v účinnosti od 01.01.2008). V zmysle uvedeného ustanovenia pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Z uznávacieho prejavu odporcu zo dňa 06.10.2013, ktorý bol súčasne dohodou o úhrade záväzku, nevyplýva, že by odporca prejavil vôľu, aby jeho úhrady boli započítavané najprv na úroky z omeškania a až potom na iné nároky. Rovnako nebolo preukázané, že by tento prejav vôle urobil následne. Za takéhoto stavu veci je nutné jeho čiastočné plnenia započítať, v zmysle citovaného ustanovenia, na istinu. Po odčítaní sumy 342,17 eur predstavuje zostatok tzv. čistej istiny 900,52 eur. Nárok navrhovateľa na zaplatenie tejto sumy súd považuje za nepochybný. Pokiaľ sa navrhovateľ titulom tzv. čistej istiny domáhal priznania vyššej sumy, súd v prevyšujúcej časti ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o poplatky, a to poplatky za upomienky, súd v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol. Ide o poplatok za štyri upomienky, a to poplatok za zaslanie I. upomienky v sume 200,- Sk a to dňa 12.04.2007 a 14.06.2007, t.j. 2 krát 400,- Sk, resp. 13,28 eur, poplatok za zaslanie II. upomienky v sume 500,- Sk a to dňa 12.07.2007, t.j. 500,- Sk, resp. 16,60 eur a poplatok za zaslanie III. upomienky v sume 700 Sk a to 31.07.2007, t.j. 700 Sk resp. 23,24 eur, všetky spolu v sume 53,12 eur. Dôvodom zamietnutia je skutočnosť, tieto poplatky neboli uvedené v úverovej zmluve. Podľa ust. § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Aj v prípade existencie zmluvného dojednania o týchto poplatkoch, súd by tieto navrhovateľovi nepriznal s ohľadom na ich výšku, ktorá je neprimeraná možným mzdovým, administratívnym a iným vecným nákladom vynaloženým na tieto úkony, pričom zmyslom poplatkov je platba za službu, či úkon a nie sankcia za omeškание. O tom, že takto účtované poplatky majú sankčnú povahu svedčí skutočnosť, že výška poplatku sa zvyšuje v závislosti od toho, či ide o prvú alebo po nej nasledujúcu upomienku, pričom niet logického dôvodu na to, aby náklady na vykonanie tohto úkonu boli iné v závislosti od toho, či ide o prvú upomienku, ale upomienku po nej nasledujúce.

Pokiaľ ide o poplatky za správu úveru s ohľadom na znenie citovaného ustanovenia § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z., súd navrhovateľovi priznal poplatok za správu úveru vo výške 50,- Sk mesačne, resp. 1,66 eur, teda vo výške, ktorá bola uvedená v úverovej zmluve, čo za obdobie od mája 2006 do decembra 2010, kedy podľa výpisov z účtu bol úverový účet nepochybne vedený, predstavuje 92,96 eur. Ak R. účtovala počnúc mesiacom júl 2006 poplatok za správu úveru vo výške 60,- Sk, resp. 1,99 eur (až do septembra 2010) a počnúc mesiacom október 2010 vo výške 2,99 eur, súd rozdiel medzi poplatkom uvedeným v zmluve (1,66 eur) a poplatkom zvýšeným nepriznal a v tejto časti súd návrh zamietol pre jeho neuvedenie v zmluve (prípadne v inom zmluvnom dojednaní, ktoré by bolo rovnocenné uvedeniu v zmluve). Zamietnutá časť žalovaných poplatkov za správu úveru predstavuje 20,87 eur.

Napokon pokiaľ ide o úroky z úveru, aj ohľadne nich súd návrh sčasti zamietol. V úverovej zmluve, ani vo VOP, nie je zmluvné dojednanie, podľa ktorého by sa stávali súčasťou istiny aj úroky z úveru a poplatky, ako tvrdí navrhovateľ v žalobnom návrhu. Pritom aj keby tomu tak bolo, podľa názoru súdu, (ktorý opiera napr. o závery vyslovené v uznesení KS Trnava č.k. 23Co/121/2013 zo dňa 18.12.2013), úrok z úveru, ktorý bol v tomto prípade 11,65% ročne (viď č.l. 62 a 67) náleží podľa úverovej zmluvy len z poskytnutého úveru a nie aj z iných nárokov, akými sú poplatky a úroky, prípadne úroky z omeškania.

Na základe uvedeného súd navrhovateľovi priznal úrok z úveru počnúc dňom jeho poskytnutia 26.05.2006 do 19.06.2006 zo sumy 50.000,- Sk, čo predstavuje 398,87 Sk. Dňa 20.06.2006 bola zaplatená splátka 1.141,- Sk, úrok z úveru zo sumy 48.859,- Sk od 20.06.2006 do 19.07.2006 predstavuje 467,84 Sk. Dňa 20.07.2006 bola zaplatená splátka 1.141,- Sk, úrok z úveru od 20.07.2006 do 20.08.2006 zo sumy 47.718,- Sk predstavuje 487,37 Sk. Dňa 21.08.2006 bola zaplatená suma 1.141,- Sk, úrok z úveru od 21.08.2006 do 19.09.2006 zo sumy 46.577,- Sk predstavuje 445,99 Sk. Dňa 20.09.2006 bola zaplatená suma 186,80 Sk, úrok z úveru od 20.09.2006 do 24.09.2006 zo sumy 46.390,20 Sk predstavuje 73,03 Sk. Dňa 25.09.2006 bola zaplatená suma 954,20 Sk zo sumy 45.436,- Sk od 25.09.2006 do 19.10.2006 predstavuje 362,55 Sk. Dňa 20.10.2006 bola zaplatená suma 1.141,- Sk, úrok z úveru od 20.10.2006 do 07.12.2006 predstavuje zo sumy 44.295,- Sk 692,76 Sk. Dňa 08.12.2006 bola zaplatená suma 1.140,10 Sk, úrok z úveru zo sumy 43.154,90 Sk predstavuje od 08.12.2006 do 19.12.2006 sumu 165,28 Sk. Dňa 20.12.2006 bola zaplatených 1.060,10 Sk, úrok z úveru zo sumy 42.094,80 Sk od 20.12.2006 do 19.01.2007 predstavuje 416,50 Sk. Dňa 20.01.2007 bola zaplatených 6,90 Sk, úrok z úveru zo sumy 42.087,90 Sk od 20.01.2007 do 25.01.2007 predstavuje 80,60 Sk. Dňa 26.01.2007 bolo zaplatených 1.134,10 Sk, úrok z úveru zo sumy 40.953,80 Sk od 26.01.2007 do 19.02.2007 predstavuje 326,78 Sk. Dňa 20.02.2007 bolo zaplatených 72,90 Sk, úrok z úveru od 20.02.2007 do 25.02.2007 zo sumy 40.880,90 Sk predstavuje 78,28 Sk. Dňa 26.02.2006 bolo zaplatených 1.068,10 Sk, úrok z úveru od 26.02.2007 do 19.03.2007 zo sumy 39.812,80 Sk predstavuje 279,56 Sk. Dňa 20.03.2007 bolo zaplatených 73,10 Sk, úrok z úveru od 20.03.2007 do 24.04.2007 zo sumy 39.739,70 Sk predstavuje 456,62 Sk. Dňa 26.04.2007 bolo zaplatených 930,- Sk a 1.356,90 Sk, úrok z úveru od 26.04.2007 do 19.05.2007 zo sumy 37.452,80 Sk predstavuje 286,89 Sk. Dňa 20.05.2007 bolo zaplatených 0,10 Sk, čím sa istina znížila na 37.452,70 Sk. Úroky z úveru odo dňa jeho poskytnutia do 19.05.2007, teda do doby kým odporca úver uhradil predstavujú spolu sumu 5.020,02 Sk. Od 20.05.2007 úroky zo zostatku úveru, ktorý bol vo výške 37.452,70 Sk predstavujú do 21.12.2010 (teda do obdobia, za ktoré navrhovateľ žiadal priznať vyčíslený úrok) sumu 15.683,75 Sk. Úroky od poskytnutia úveru 26.05.2006 do 21.12.2010 tak predstavujú spolu sumu 20.703,77 Sk, resp. 687,24 eur.

Zhrnúc doteraz uvedené súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný ohľadne nároku na zaplatenie zostatku istiny úveru vo výške 900,52 eur, poplatkov za správu úveru v sume 92,96 eur a úrokov z úveru v sume 687,24 eur, čo spolu predstavuje 1.680,72 eur.

Navrhovateľ žalobou žiadal priznať úrok z úveru vo výške 11% ročne z istiny 2.400,34 eur od 22.12.2010 do zaplatenia. Súd žalobe ohľadne tohto nároku vyhovel len sčasti a priznal úrok v žiadanej výške a od 22.12.2010, avšak z istiny, ktorá je podľa názoru súdu vo výške 900,52 eur.

Taktiež navrhovateľ žiadal priznať úrok z omeškania, a to už vyčíslený, ako aj 9% ročný od 22.12.2010 do zaplatenia. Keďže súd neakceptoval započítanie úhrad odporcu z roku 2013 v úhrnnej sume 342,14 eur na úroky z omeškania (a započítal ich na istinu), priznal úroky z omeškania nasledovne: vyčíslené úroky z omeškania vo výške 377,45 eur sú úroky, ktoré sa vzťahovali na obdobie omeškania v čase od uzavretia zmluvy do 21.12.2010. V sume 377,45 eur boli zahrnuté aj úroky z omeškania vyúčtované do 14.01.2009, pri ktorých bola použitá úroková sadzba vo výške 26,40% ročne, ako to vyplýva z vyjadrenia

navrhovateľa na čl. 47 spisu, ako aj údajov o úrokových sadzbách na výpise z účtu. Ide pritom o sadzbu, ktorá bola v zrejmom rozpore s občianskoprávnym úrokom.

Podľa ust. 54 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

Dojednanie úroku z omeškania vo výške, ktorá je odchylná od občianskoprávnej úpravy v neprospech spotrebiteľa je s poukazom na citované ustanovenie neplatné.

Na základe uvedeného súd navrhovateľovi priznal len úrok z omeškania, pri ktorom bola použitá občianskoprávna sadzba, teda len úrok od 01.02.2009, keďže v úroku z omeškania za mesiac január 2009 (v sume 11,11 eur) bola použitá aj sadzba 26,40%. Priznaný úrok z omeškania za obdobie od uzavretia zmluvy (ale fakticky od prvého omeškania, t.j. od 21.08.2006) do 21.12.2010 predstavuje sumu 193,- eur. Uvedený úrok bol účtovaný dôvodne, keďže odporca bol v omeškaní s jednotlivými splátkami a bol účtovaný v správnej výške 8% ročne, čo je v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré je potrebné na daný prípad aplikovať z dôvodu spotrebiteľského charakteru uplatňovaných nárokov.

Celkovo tak súd navrhovateľovi priznal sumu 1.873,72 eur (istina 900,52 + poplatky 92,96 + úroky z úveru 687,24 + úroky z omeškania do 21.12.2010 193,- eur). K sume pozostávajúcej z priznanej istiny, poplatkov a úrokov z úveru spolu vo výške 1.680,72 eur súd priznal úrok z omeškania vo výške 9% ročne od 22.12.2010 do zaplatenia, keďže so zaplatením týchto nárokov je odporca naďalej v omeškaní.

Pokiaľ sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal priznania nárokov vo vyššom rozsahu, než v ako mu boli priznané, v tejto časti bol jeho návrh nedôvodný a preto bol zamietnutý.

Je teda zrejmé, že navrhovateľ v konaní nebol úplne úspešný, takže čiastočný úspech je aj na strane odporcu. Vychádzajúc z tejto skutočnosti, súd o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako "OSP").

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy, ktorá so stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku (01.10.2014) predstavuje sumu 4.215,38 eur (2.400,34 eur, úrok vo výške 11 % p.a. z istiny 2.400,34 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, ktorý ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 998,27 eur a úrok z omeškania vo výške 9% p. a. z istiny 2.400,34 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, ktorý ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 816,77 eur). Rozsudkom bola navrhovateľovi priznaná suma, ktorá so stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje 2.820,13 eur (1.873,72 eur, 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 1.680,72 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, ktorý úrok ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 571,90 eur a úrok 11 % ročne zo sumy 900,52 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, ktorý ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 374,51 eur).

Vzhľadom na uvedené navrhovateľ bol v tomto konaní úspešný v rozsahu 66,90 % a odporca v rozsahu 33,10 %. Tzv. čistý úspech navrhovateľa v konaní potom predstavuje 33,80% a v uvedenom rozsahu vznikol v tomto konaní navrhovateľovi voči odporcovi nárok na náhradu trov konania.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Navrhovateľ v konaní zaplatil súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 144,- eur, z ktorého 33,80% predstavuje 48,70 eur.

Navrhovateľ bol v konaní zastúpený advokátom, ktorým vo veci vykonal dva úkony právnej služby v roku 2014 (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd). Za každý z úkonov mu patrí odmena

vo výške 101,25 eur, počítaná zo základu 2.435,65 eur, ako aj režijný paušál vo výške 8,04 eur a 20% DPH z odmeny i paušálu. Právny zástupca dokladoval, že je platiteľom DPH (č.l. 138 spisu). Odmena spolu s režijným paušálom za dva úkony predstavuje 218,58 eur a 20% DPH z tejto sumy 43,72 eur, čo je spolu 262,30 eur. 33,80 % zo sumy 262,30 eur predstavuje 88,66 eur.

Na základe uvedeného súd navrhovateľovi priznal voči odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 88,66 eur a náhradu tzv. ďalších trov vo výške 48,70 eur.

Pri priznaní trov právneho zastúpenia súd postupoval podľa § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 15 písm. a/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Všetky priznané trovy konania je odporca povinný zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa, a to s poukazom na ust. § 149 ods. 1 OSP, podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Z uplatnených trov právneho zastúpenia súd nepriznal navrhovateľovi odmenu (vrátane režijného paušálu a DPH) za úkon - písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie k výzve súdu, zo dňa 25.06.2014, nakoľko súd je toho názoru, že za uvedený úkon neprináleží právnemu zástupcovi odmena, keďže podaním zo dňa 25.06.2014 navrhovateľ síce reagoval na výzvu súdu, avšak týmto podaním len návrh na začatie konania dopĺňal o skutočnosti, ktoré v ňom mali byť uvedené už v čase jeho spisania (pričom nešlo u skutočnosti, pre ktoré by bolo namieste postupovať podľa ust. § 43 ods. 1 OSP). Priznanie odmeny za uvedený úkon popri odmene priznanej za úkon špecifikovaný ako "návrh na vydanie platobného rozkazu", by znamenalo duplicitu a ničím neodôvodnené navyšovanie trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Dolný Kubín

1. októbra 2014